

Kafka İle Babası Benimle de Annem

– lilya.ay · 16 Haziran 2025

Senden nefret ediyorum! /Ne? Kızım sakın kafayla bunları söylemeyeceğini biliyorum. /Sakinken söylemediklerimi aslında söylemek istemediğimden nasıl bu kadar eminsin? Kızgınlık, öfke, ne hissediyorsam emin olmayabilirim gerçekte. Ama bu, hissettiklerimi kusmak istemediğim anlamına gelmiyor, gelemez de! /Sakinken konuşmamız en iyisi. /Hayır! Emin olmasam da gerçek duygularım ve düşüncelerimden duymanı istiyorum bunları. Gerçek veya gerçek değil, sonuç çıkarmalısın bunlardan. Her şeyin senin yaptıkların, bana hissettirdiklerin, yansıttıkların- yansıtmayı seçtiklerin yüzünden. Deli, çalkantılı bir “şeysin” sen. Senin yüzünden daha uçlarda yaşayanım ben, daha rahatsız edici, kendini “fark ettiren”, katlanılmaya değer görülmeyen. Ölüm beni senden ayırır, kurtarır, ama sen benden, benim varolmuş olmamdan kurtulmamalısın! İçine sok beni öldüğümde, en başta oluştuğum, çıktığım yere ki hareketsiz, düşüncesiz olsam bile unutama beni. Ağırılığım la yaşa, hem fiziksel hem zihinsel, iyi veya da kötü. Anlayamasan da beni, hissederek verdiğim ağırlığı, meşguliyeti, getirdiğim “zorunluluk” ve “zorlukları”, düşün beni varetmenin getirilerini, ortaya çıkardığı problemleri. Unutma beni böylece, iyimle ve de kötümle.